

# DEOSEBIREA DUHULUI

Cu

siguranță, noi știm că în ziua de apoi vom fi puși față în față cu această generație. Noi predicatorii, vom fi judecătorii, iar oamenii cărora le-am adus Evanghelia își vor stabili un loc veșnic de destinație prin felul cum au acceptat Cuvântul adus de noi. De aceea, Doamne Dumnezeule, în acea zi vom fi judecători pentru sau împotriva generației căreia i-am predicat.

O, Dumnezeule

și Tatăl nostru, Te rugăm în Numele lui Isus Hristos, nu ne lăsa să spunem vreun cuvânt greșit. Dorim din adâncul inimii să fim corecți și cu o minte deschisă pentru a primi darurile Tale, astfel încât să putem pleca mai înarmați pe diferitele câmpuri de misiune, fiindcă Te-am întâlnit în această dimineață.

Acordă-ne

aceasta, Doamne! Fii Tu Propovăduitorul nostru, urechea noastră, limba și gândul nostru; fii rugăciunea inimii mele, gândurile mele, tot ce este în mine, în frații și în surorile mele, ca să fim plăcuți în fața Ta.

Doamne,

îngăduie să fim mai cuprinși de Duhul Tău și străpunși de prezența Ta, astfel încât spațiul - nu atât clădirea în care ne aflăm, ci locuința în care trăim - să se transforme într-una nouă spre slava Domnului Dumnezeu.

Ajută-ne ca

în dimineața aceasta să plecăm de aici umpluți de Duhul Sfânt, ca să ne străduim mai mult decât până acum, aducând mesajul acestei generații muritoare în care trăim. Ascultă-ne rugăciunea Doamne, și vorbește-ne prin Cuvântul Tău, căci Îți cerem aceasta în Numele Fiului Tău, Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Amin.

Aș vrea să citesc în această dimineață din Psalmul 105. Aș vrea să citesc numai o parte. Văd că mulți dintre voi, care vă notați aceste versete sunteți predicatori. Este bine să citiți Cuvântul. Aș vrea să știu la ce oră se termină de obicei adunarea? Aproximativ la ora 12. Mulțumesc! Deci, Psalmul 105 de la 1-15:

*„Lăudați pe Domnul, chemați  
Numele Domnului!*

*Faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui!*

*Cântați în cinstea Lui.*

*Vorbiți despre toate  
minunile Lui.*

*Făliți-vă cu Numele Lui Cel  
sfânt.*

*Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!*

*Alergați la Domnul și la  
sprijinul Lui, căutați necurmat Fața Lui.*

*Aduceți-vă aminte de semnele*

*minunate pe care le-a făcut,*

*de minunile și judecățile rostite de gura Lui,*

*sămânță a robului Său  
Avraam, copii ai lui Iacov, aleșii Săi.*

*Domnul este Dumnezeuul  
nostru: Judecățile Lui se aduc la împlinire pe tot pământul.*

*El Îți aduce aminte  
totdeauna de legământul Lui,*

*de făgăduințele Lui făcute de o mie de neamuri  
de om de legământul pe care l-a încheiat cu Avraam,*

*și de jurământul pe care l-a făcut cu Isaac;*

*El l-a făcut lege pentru  
Iacov,*

*Legământ veșnic pentru  
Israel,*

*zicând: „Ție îți voi da țara  
Canaanului ca moștenire care v-a căzut la sort.”*

*Pe atunci ei erau puțini la număr,*

*foarte puțini la număr și străini în țară;*

*mergeau de la un neam la altul,*

*și de la o împărăție la un popor;*

*dar n-a dat voie nimănui să-i asuprească,*

*și a pedepsit împărați din pricina lor.*

*„Nu vă atingeți de unșii Mei  
- a zis El - și nu faceți rău prorocilor Mei.”*

Domnul să binecuvânteze citirea Cuvântului Său. Mi-am notat ceva, la care am să mă refer pe parcurs.

Mă întreb care va fi următorul președinte. Cum știți și voi, alegerile sunt pe aproape. Cine va fi președinte pentru următoarea perioadă? Dacă aș ști... Dar există Unul singur care știe acest lucru și Acela este Dumnezeu. Și ce ar fi dacă Dumnezeu mi-ar descoperi care va fi următorul președinte?

Eu am

făcut tot felul de presupuneri: că acela sau acela va fi următorul președinte al Statelor Unite. Dacă aș ști și aș spune, ar da anunțul în toate ziarele și eu aș lovi cuiul în cap. Dacă aș spune și s-ar întâmpla cum am prezis? La ce ne-ar folosi? La ce ne-ar ajuta un asemenea lucru?

Ziarele

ar publica: o persoană care a prezis așa ceva și apoi toate celelalte ziare și magazine ar publica-o. Dar voi știți că Dumnezeu nu face un asemenea lucru.

Dumnezeu

nu folosește puterea și darurile Lui pentru asemenea nebunii. Oricine va deveni președinte, va fi președinte și nu ne-ar ajuta la nimic s-o știm de pe acum, nu ne-ar aduce nici un câștig. De aceea, Dumnezeu nu face un asemenea

lucru. Dacă aș face eu o asemenea prezicere, ziarele mi-ar aduce mie onoarea.

Oamenii ar spune: „Ce profet mare este fratele Branham! El ne-a spus cu mult înainte cine va fi președinte.”

Vedeți? Aș

fi stimat și cinstit eu, dar Dumnezeu nu este interesat să facă lucruri spre slava mea sau a altuia. El este interesat să facă toate lucrurile spre slava Lui, și face ceva ce este folositor.

Cum spune

și Pavel: *„Dacă vorbim în alte limbi și nu este cine să tălmăcească, ce folos ne-ar aduce? Ne zidim numai pe noi înșine.”* (1 Corinteni 14.6). Nu aceasta este ceea ce vrea să facă Dumnezeu!

Dumnezeu

vrea să fie proslăvit El! Noi nu trebuie să căutăm zidirea și slava noastră proprie, ci în tot ce facem trebuie să fie proslăvit și mărit Dumnezeu.

De aceea,

cred că chiar dacă în dimineața aceasta aș ști precis cine va fi președintele ales, cu câte voturi, și toate detaliile, ar fi fără nici un folos s-o spun.

Pentru mine cel mai bun lucru ar fi să tac privitor la acest lucru, chiar dacă aș ști totul exact. Eu n-aș încerca s-o public pentru că nu aș avea nici un interes. Ce se va întâmpla, este totuna pentru noi.

Când

Dumnezeu folosește darurile Sale, le folosește pentru proslăvirea Lui, pentru zidirea poporului Său, a

Bisericii Sale, a Trupului lui Isus Hristos și pentru zidirea Împărăției Sale.

Din acest motiv El dă Bisericii Sale aceste lucruri; de aceea pune în Biserica Sa: apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători. Ei servesc la zidirea Bisericii și la cinstirea

Domnului Dumnezeu.

Prorocul

nu are voie să se amestece cu lumea și nici să încerce să primească daruri, ca Balaam, sau să profite în urma prorociilor. Dacă este proroc, datoria lui este să aducă descoperirea lui Dumnezeu la biserică și să țină la distanță lucrurile lumești. Totul se întâmplă spre cinstirea lui Dumnezeu. Eu cred că noi predicatorii, trebuie să fim credincioși misiunii noastre, în fața lucrurilor care se întâmplă astăzi în lume. Dumnezeu ne-a poruncit să verificăm duhurile și să le deosebim, și cred că este o lecție mare pentru Biserica de astăzi, să cerceteze duhurile fiecărei situații și să aibă deosebirea duhurilor.

Eu cred

că nu este bine să-i judecăm și în nici un caz nu trebuie să apreciem pe cineva pe baza apartenenței sale la o denominațiune sau la un grup cu care se adună, fie că este metodist, prezbitarian, penticostal sau ce-o fi. Niciodată să nu judecăm pe cineva în funcție de apartenența la o denominațiune! Dimpotrivă, ar trebui să-l apreciem întotdeauna după duhul pe care-l are. Vedeți? După duh.

Fie că

aparține mișcării ploii târzii sau ploii timpurii, celei interioare sau celei exterioare, noi nu-l apreciem după aceasta, ci după duhul lui.

Noi trebuie

să deosebim duhurile! Fiți atenți ce are fiecare în gândirea lui, ce vrea să obțină prin darul lui oricât de mare ar fi el!

În

dimineața aceasta aș vrea să explic acest lucru întregii adunări. Chiar dacă vă aflați în denomiuni diferite, voi toți formați Biserica Dumnezeului celui viu. Aș vrea să înțelegeți că de fapt noi nu suntem despărțiți, ci suntem pietre cioplite diferit; dar toate spre cinstirea lui Dumnezeu.

În

timpurile noastre se aud multe cu privire la daruri. Mulți oameni îi apreciază pe ceilalți după darurile pe care le au. Eu cred că darurile sunt adevărate; cred că ceea ce vedem că se întâmplă este din partea lui Dumnezeu, dar dacă nu le folosim în mod corect, așa cum dorește Dumnezeu, facem stricăciuni mult mai mari cu daruri decât fără ele.

Nu demult,

mi-am exprimat dorința de a vedea în Biserică mai degrabă iubire, decât vindecări sau alte lucruri. Vedeți, noi trebuie să înțelegem pentru ce sunt toate lucrurile acestea.

Dacă vine

un bărbat cu un mare dar, indiferent de ce denomiune aparține, să nu-l apreciați după cum este îmbrăcat, ci fiți atenți ce vrea să obțină prin darul pe care-l are, ce urmărește să facă. Dacă va încerca să-și facă un renume prin influența

lui, aș avea destulă deosebire încât să recunosc că este pe dos. Indiferent ce învățător mare este, cât de falnic și de bine pregătit, sau ce efect mare are darul său, dacă nu încearcă să zidească Trupul lui Hristos, atunci deosebirea duhului pe care o aveți, vă spune că este pe dos. Indiferent cât de perfect pare a fi totul, este pe dos dacă nu slujește Trupului lui Hristos. Poate are un mare dar de a atrage oamenii prin puterea sa intelectuală sau duhovnicească, poate încearcă să-și câștige respect și un mare renume, prin darul lui, astfel încât ceilalți frați să se uite la el în sus, ca la o personalitate mare. Aceasta ar fi pe dos. Poate vrea să facă ceva ca să-i șteargă pe toți de pe „ecran” și să rămână numai el și grupul lui la vedere. Și aceasta este pe dos.

Dar dacă

are un dar de la Dumnezeu și încearcă să zidească Trupul lui Hristos, atunci mi-e totuna cui aparține. Voi să nu deosebiți omul, ci să deosebiți duhul, viața care este în acest om! Aceasta ne-a poruncit Dumnezeu. Niciodată nu ne-a poruncit să deosebim trupul unui om. Noi am fost îndrumați de Dumnezeu să deosebim ce duh este în omul acela și ce încearcă el să facă, unde vrea să-l conducă duhul din viața lui. Dacă descoperim că el vrea să adune oamenii, nu să-i împrăștie; dacă vrea să-i adune și să-i aducă la Biserica Dumnezeului celui viu, nu la o denominațiune; la unitate, la o biserică, la o unitate în Duhul, indiferent dacă aparține mișcării ploii târzii sau timpurii, duhul și intențiile lui sunt bune. Indiferent cărei mișcări aparține, duhul care este în el încearcă să aducă oamenii la Golgota, departe de ei înșiși, departe de tot restul. Singurul lui interes este să-i aducă pe oameni spre Golgota. Pe el nu-l interesează dacă devine renumit sau nu, nici dacă grupul lui îl desconsideră; eu nu am nimic împotriva lui, chiar dacă este metodist, prezbiterian sau romano-catolic, indiferent cărei denominațiuni aparține. Ce încearcă el să facă, care este intenția inimii lui?

Privind

viața unui om, puteți să vă dați seama de ce dă dovadă. Dacă aduce cu sine învățătura denominațiunii de



unde vine, a lucrurilor lumești, sau are tendința de a obține un renume și spune: „Eu am prezis aceasta și pe aceea și s-au împlinit exact cum am spus!”

După cum vedeți acest lucru este pe dos de la bun început. Dar dacă încercă să aplice ceea ce i-a dat Dumnezeu, ca învățător sau ca proroc...

Predicatorul

nou-testamental este un proroc. Noi știm cu toții aceasta: dacă prorocește, predică,

fiecare predicator este un proroc, un proroc nou-testamental, dar nu spre propria-i cinste și nici ca să-și facă un renume, sau să formeze o organizație proprie. Eu stau aici fără niciuna, dar predic cum ar trebui să fiți voi. Este corect. Orice om ar trebui să aibă o biserică, un acasă. Voi trebuie să aveți un loc, nu doar să

zburăți din stâlp în stâlp, ci să aveți un loc unde să mergeți, o biserică pe care o veți numi biserica voastră, unde vă plătiți zeciuiala, și unde ajutați și sprijiniți Cauza. Faceți-vă alegerea, dar să nu scoateți niciodată din părtășia voastră alți oameni din cauză că nu aparțin la grupul vostru. Vedeți? Deosebiți duhul lui și vedeți dacă el are același scop în inimă, apoi să aveți părtășie unul cu altul. Voi lucrați pentru o Cauză mare, pentru cauza lui Hristos. Eu cred că acesta este adevărul absolut.

Dacă

vom observa motivele și obiectivele profeților Vechiului Testament, ei au avut un singur obiectiv, și acela a fost Isus Hristos. Ei au avut un singur lucru în jurul căruia s-a zidit toată tema Vechiului Testament, venirea lui Mesia. Ei nu făceau lucrurile de dragul banilor sau pentru faimă, ci erau unși cu Duhul lui Dumnezeu și au vestit venirea lui Mesia. Ei erau așa de mult unși cu Duhul, încât uneori s-au comportat ca și cum au vorbit despre ei înșiși.

Priviți cum ia făcut să se comporte Duhul lui Dumnezeu.

Îl vom

lua de exemplu pe marele profet Moise. El nu a avut obiective egoiste. El ar fi putut fi Faraonul

Egiptului și ar fi avut lumea la picioarele lui, dar fiindcă simțea în inima lui chemarea de profet, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon, și a ales să îndure mai bine umilință și batjocură din pricina lui Hristos, fiindcă considera bogățiile cerești mai presus decât bogățiile Egiptului. El desconsidera faima lumii acesteia, luxul și toate lucrurile pe care le oferă viața și dorea mai presus de orice să fie un moștenitor al Lui.

Luați un predicator al zilelor noastre. Dacă are botezul cu Duhul Sfânt, el știe că dacă predică Cuvântul faima lui se micșorează. Va avea undeva o biserică mică sau va sta chiar pe stradă, dar știe că ceva arde în inima lui. El vede venirea Domnului și nu-l interesează dacă are o biserică mare sau una mică în jurul lui; îi este indiferent dacă are ceva de mâncare sau nu, dacă are îmbrăcăminte bună sau rea. Pe el îl interesează un singur lucru și aceasta este Viața care răsare din interiorul lui. El vrea să ajungă la ceva spre slava lui Dumnezeu și bărbatul acesta lucrând și trăind în felul acesta, va trăi Viața Duhului care este în el. Puteți să mă urmăriți? El va trăi acea Viață.

Priviți-l pe Moise. În toată viața lui se manifesta Duhul lui Hristos, fiindcă Hristos era în el. O măsură a lui Hristos era în el.

Noi vedem că el s-a născut într-un timp de prigoană, când copiii erau omorâți, la fel ca în timpul lui Isus. Vedem că s-a ajuns până acolo încât copiii lui Israel, l-au arătat Domnului atâta neascultare încât Dumnezeu S-a mâniat pe ei și i-a spus lui Moise: *„Lasă-Mă! Mânia Mea are să se aprindă împotriva lor; și-i voi mistui, dar pe tine te voi face un neam mare.”* Atunci Moise s-a pus în fața Domnului și s-a rugat: *„Ia-mă pe mine înainte să-i iei pe ei. Șterge-mă din cartea Ta.”* (Exod 32.32). Cu alte cuvinte: *„Înainte să ajungi la ei Doamne, trebuie să treci peste mine.”*

Exact

același lucru L-a făcut Isus Hristos. Dumnezeu ar fi nimicuit toți păcătoșii, pe tine și pe mine, dacă nu S-ar fi pus în spărtură Isus Hristos. Dumnezeu nu putea să facă nimic, nu putea să treacă peste propriul Său Fiu. Și Dumnezeu vedea acest Duh, judecat și răstignit, în Moise. „Șterge-mă din Cartea Ta.”

### Vedeți

voi acel Duh în Moise? El putea fi Faraon în Egipt ar fi putut avea tot restul lumii și să fie renumit, ar fi putut să fie un mare domnitor în lumea de atunci, dar a primit mai bine să îndure prigoană și umilire, fiindcă a socotit ocară lui Hristos mai presus decât toate bogățiile Egiptului. Vedeți, el s-a aruncat singur în spărtură. De ce? Dumnezeu în Moise era Cel care făcea aceasta.

### Omul

intelectual nu ar face niciodată aceasta, ci ar merge pe drumul cel mai ușor. De aceea, indiferent cât de fanatic părea Moise, el era un profet adevărat al lui Dumnezeu și încerca să facă ceva pentru Împărăția lui Dumnezeu.

### Cu darul

său profetic, el ar fi putut să fie un om înțelept, ar fi putut să-și facă un renume în Egipt și să spună: „Vă prorocesc aceasta și aceea.” Prin proorociile sale și-ar fi câștigat un renume mondial, dar în inima lui nu putea fi așa ceva. Categorie nu!

### Dacă vedeți

un om care încearcă să-și facă un renume folosindu-se de un dar, propria deosebire a duhului vă spune că acela este pe dos. Dar Moise încerca să facă ceva în cinstea lui Dumnezeu.

### Indiferent

cât de rău mergea, cât de urât arăta, sau cât se discuta despre aceste lucruri, Duhul din Moise îl îndruma direct la postul lui de datorie.

Vedeți

Duhul lui Dumnezeu în Iosif? Vedeți ce făcea el? Lucra ca și Isus Hristos. El era urât de frați, dar iubit de tatăl său, pentru că duhul făcea această deosebire. El era un om duhovnicesc, avea vedenii și tălmăcea vise, dar nu o făcea spre propria onoare, ci fiindcă în el era Ceva, și anume: Duhul Domnului.

De la

sine el nu s-ar fi dus acolo afară ca să fie aruncat în groapă și să-i producă sărmanului său tată bătrân atâta jale, când a fost vândut pentru douăzeci de arginți. După aceea, a fost scos din groapă și a ajuns mâna dreaptă a lui Faraon, domnitorul. Ajuns în casa lui Potifar, a suferit pentru credințioșia față de stăpânul său și a ajuns în temniță, iar acolo au fost aduși paharnicul și pitarul împăratului. Unul a fost pierdut, iar unul a fost salvat conform tâlcuirii lui Iosif.

Ați

observat că atunci când a venit Isus, El era iubit de Tatăl său.

Tatăl i-a

dat lui Iosif o haină pestriță, curcubeul, un legământ. Și Dumnezeu Tatăl i-a dat lui Isus, Fiul Său, Legământul. Frații lui Iosif, iudeii, L-au urât fără temeii. Ei nu aveau nici un temei ca să-L urască. La fel a fost și cu Isus. El era duhovnicesc, era Cuvântul împlinit al lui Dumnezeu și a venit să facă voia Tatălui. El a venit să îplinească Scriptura și să aducă pacea, dar ei nu au înțeles și L-au urât fără motiv. N-au înțeles ce voia să facă și îl judecau fiindcă nu era de acord cu ei. Ei spuneau: „*Tu care ești om, Te faci Dumnezeu?*”, dar El era Dumnezeu. „*Dumnezeu era în Hristos...*” Biblia spune că Dumnezeu S-a arătat lumii în Isus Hristos! Domnul slavei a descoperit slava lui Dumnezeu.

Priviți la

Moise! El nu putea altfel, decât să se arunce în spărtură, dar nu a făcut-o ca un fățarnic, ci fiindcă Dumnezeu era în el. Nici Iosif nu putea să facă altfel, fiindcă Dumnezeu lucra în el și Se descoperea prin acest bărbat. Deci nu o făcea spre propria lui cinste.

Dacă acei

farisei ar fi privit în Cuvânt și ar fi avut deosebirea duhurilor, despre care vorbesc acum, ar fi cunoscut intenția Lui indiferent ce ar fi spus lumea, pentru că El făcea totul ca să fie slăvit Tatăl.

Ei

ziceau: „O, bărbatul acesta este un mare Vindecător! El face toate lucrurile acestea!” Dar El spunea: *„Eu nu pot face nimic, decât ce-Mi descoperă Tatăl. Nu sunt Eu Cel ce face aceste lucruri, ci Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucruri.”* El nu pretindea cinste, așa cum nici un rob al lui Dumnezeu n-ar pretinde cinste pentru el însuși. Nici un rob al lui Dumnezeu n-ar folosi un dar al lui Dumnezeu pentru propria lui slavă, ci intenția lui este să facă ceva în cinstea Domnului. Din același motiv vedeți același lucru în zilele noastre. Noi trebuie să avem deosebirea duhurilor ca să ne dăm seama de intenția unei persoane: dacă încearcă să-L proslăvească pe Dumnezeu, sau încearcă să se înalțe pe sine însuși. Deci, dacă Duhul lui Dumnezeu lucrează într-un om, acest om va lucra ca și Dumnezeu. Nu este de mirare că Isus a spus: *„Dacă legea a numit dumnezei pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu și Scriptura nu poate fi desființată, cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu”.* (Ioan 10.35).

Dacă-L

vedeți pe Duhul lui Dumnezeu în Moise, Îl vedeți de fapt pe Dumnezeu. Moise a fost un dumnezeu, Iosif a fost un dumnezeu, prorocii au fost dumnezei. (Psalmul 82.6, Ioan 10.34). Biblia spune că ei au fost dumnezei, fiindcă s-au supus pe deplin Duhului lui Dumnezeu și lucrau spre slava Domnului.

Dacă un om este uns astfel cu Duhul, lăsați aceasta să vă intre până în inimă, dacă un om este uns cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu este în obiceiurile și în tot ce face el, deși uneori este apreciat greșit.

David a strigat în Psalmul 22: *„Dumnezeule, Dumnezeule! pentru ce m-ai părăsit?”* Parcă ar fi fost chiar el în cauză, când zicea: *„Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic...”* El era uns de Dumnezeu, s-a predat pe deplin lui Dumnezeu și ungera era într-o asemenea măsură peste el când el a strigat în Duhul lui Dumnezeu acestea, încât un alt om care ar fi stat lângă el, ar fi putut spune: *„Vedeți, crede că cineva își bate joc de el. De ce l-a părăsit Dumnezeu?”* Dar nu era David, ci Duhul rostea toate acestea prin el: *„Dumnezeule, Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit? Mi-au străpuns mâinile și picioarele.”*

S-ar fi putut spune: *„Auziți-l pe fățarnicul acesta! A cui mâini au fost străpunse? A cui picioare sunt străpunse?”* Așa vorbesc intelectualii. Dar cineva cu deosebirea duhurilor ar fi știut că vorbește Duhul lui Dumnezeu din el. Dacă un om este uns cu Duhul lui Dumnezeu, are felul de lucrare al lui Dumnezeu. Și felul de lucrare al lui Dumnezeu nu ne va despărți niciodată. Felul de lucrare al lui Dumnezeu este să ne adune, fiindcă noi suntem una în Isus Hristos și intenția lui Dumnezeu este să ne adune: *„Iubiți-vă între voi!”*

În toți acești profeți  
mari vedem lucrând Duhul lui Dumnezeu, iar  
Isus i-a numit „dumnezei”. El spunea că ei sunt „dumnezei” pentru că aveau o  
măsură a  
Duhului lui Dumnezeu. Dar când a  
venit Acel Unul, „Isus,” care era Fiul lui Dumnezeu, măsura Duhului a fost  
nelimitată: *„În El  
locuia trupește toată plinătatea  
dumnezeirii”*, fiindcă El era Cel Adevărat,  
Realitatea; era Dumnezeul slavei, care Își arăta slava Sa oamenilor, Dumnezeu  
era în El. Observați Viața Lui! El era tema întregului Testament Vechi. Toți  
profeții Vechiului Testament strigau, dar nu ei înșiși, ci Duhul lui Dumnezeu  
care locuia în ei. De aceea, erau numiți „dumnezei”. Dar după aceea, plinătatea  
Duhului S-a descoperit în Hristos Isus.

Priviți-l pe David. Când a fost detronat și respins,  
refuzat de propriul său popor ca împărat al Ierusalimului, urca Muntele  
Măslinilor din nordul Ierusalimului, privind peste oraș, și plângea fiindcă era  
refuzat. Ce a fost aceasta? Duhul lui Hristos. Cinci sute de ani mai târziu,  
Isus urca același Munte al Măslinilor și spunea plângând: *„Ierusalime, Ierusalime,  
de câte ori am vrut să te adun (pe denominațiuni) cum își adună cloșca  
puii în jurul ei, dar voi n-ați vrut.”*

De câte ori a făcut El și astăzi același lucru? Același Duh  
Sfânt care a fost în David și în toată plinătatea în Isus, este astăzi în Biserică,  
și le zice oamenilor: *„De câte ori am vrut să vă adun.”* Dacă vedeți  
despărțire și divergențe în comunitatea frățească, așa încât unul este  
împotriva celuilalt, Duhul lui Dumnezeu din inimile voastre vorbește împotriva  
acestui lucru.

Un profet adevărat al lui Dumnezeu, un învățător adevărat,  
este interesat să aducă Biserica în unitatea Duhului, în unitatea dragostei  
astfel ca oamenii să-L recunoască pe Dumnezeu. Acesta este interesul lor,  
indiferent de care denominațiune aparțin. Noi avem deosebirea duhurilor, ca să

deosebim duhul din oameni și să-l cercetăm dacă este sau nu Duhul lui Dumnezeu.

Observați, când umbla pe pământ, El mergea și făcea bine.

Dar îmi amintesc încă ceva. Ați observat ce s-a întâmplat când David a fost refuzat ca împărat? El a părăsit orașul și un mic beniamit care ar fi trebuit să fie fratele său, care ar fi trebuit să fie trist pentru că David a fost respins, venea și arunca cu murdărie în el și-l blestema în Numele lui Dumnezeu. Acest bătrân „beniamit” îl blestema pe împăratul David.

Observați cum lucra Duhul lui Dumnezeu și duhul Satanei.

Vedeți, Șimei era un schilod. Aceasta îi caracterizează pe oamenii zilelor noastre. Cât sunt de schilozi duhovnicește! Totuși batjocoresc adevăratul Duh al lui Dumnezeu care Se descoperă în Hristos. În David era Duhul lui Hristos când a fost refuzat ca împărat, iar cei ce au primit Duhul Sfânt sunt batjocoriți și astăzi. Da, ei se poartă cu Trupul lui Hristos, la fel cum s-a purtat acel beniamit cu David. Când văd lucrarea lui Dumnezeu, ei spun: „O, acela este un penticostal, duceți-l de aici! Eu cunosc unul care a fugit cu soția altuia. Pe altul l-am întâlnit beat. Pe unul l-am văzut făcând una pe altul alta...”

Toate acestea sunt posibile, dar ei sunt destul de vicleni ca să-și ascundă propriile greșeli. Însă pentru David totul era descoperit. De ce? Pentru că avea Duhul lui Hristos în el. Conducătorul oștirii l-a întrebat: „Împărate, să-i tai capul la câinele acela care-l ocărăște pe împăratul meu?” Vedeți, Duhul lui Hristos era în David: „Dă-i pace! Poate Domnul i-a poruncit să mă blesteme!”

În loc să facem și noi la fel, ridicăm pumnul și vrem să luptăm ca să le rupem capetele. „Aruncați-l afară! El nu aparține de noi!”

„Dă-i



pace, Domnul i-a poruncit să mă blesteme.”

Acest

schilod fugea după David aruncând cu pietre și țărână. Așa procedează ei și astăzi cu Duhul lui Hristos, zicând: „Sunt trotinete sfinte! În mijlocul lor nu se întâmplă nimic. Nu există vindecare din partea lui Dumnezeu. Nu există îngeri, nu există proroc! Zilele minunilor au trecut.” Ei aruncă murdărie. Dați-le pace!

Dar

David s-a întors iarăși la putere, (Aleluia), ca împărat recunoscut absolut al Israelului! Gândiți-vă! Să nu vă fie frică. Acest Isus al cărui Duh Îl avem noi astăzi, va veni din nou într-un trup fizic, la a doua Sa venire în slavă. Putere și realitate majestuoasă.

Atunci,

cei ce au aruncat cu murdărie vor cădea cu fețele la pământ și se vor ruga pentru har și îngăduință. „Dați-le pace!” spune Duhul lui Hristos din noi. „Nu-i separați cu forța din Biserică!” Să ne gândim că toate lucrurile acestea trebuie să se întâmple. Noi avem o singură datorie: să mergem înainte. Dumnezeu a spus că toate lucrurile lucrează spre binele celor ce-L iubesc pe El. Lăsați-ne să păstrăm deosebirea duhurilor și să nu pierdem din vedere ținta adevărată. Noi suntem aici ca să-L slujim pe Dumnezeu și să colaborăm în lucrarea Lui. Ce se va întâmpla însă cu un om dacă are o țintă greșită?

Noi

constatăm că în El era Duhul lui Dumnezeu. Toți profetii Vechiului Testament vorbeau despre El. Măsura Duhului care era în ei nu era folosită pentru propria cinstire, ci toți profetii adevărați Îl vesteau pe El și vorbeau despre El, iar ceea ce spuneau s-a împlinit în El.

Faptul tot ce a fost prorocit s-a împlinit, dovedește că

Duhul lui Dumnezeu locuia în El. Ce înseamnă aceasta? Dumnezeu vorbea de El  
Însuși  
când Se descoperea prin acești proroci.

Noi să  
nu căutăm o slavă personală. „Cine va fi viitorul președinte sau cine va fi  
cutare?” Dacă cineva vă lovește în cap și vă spune: „Spune-ne, cine te-a lovit?  
Atunci vom crede!”, este greșit

Totul  
se întâmplă spre slava lui Dumnezeu. Nu se poate ca noi să facem dintr-un  
frate un om mare, să-l scoatem afară din grup, astfel ca el să devină cel mai  
mare om din Phoenix. Nu se poate ca noi să facem din William Branham ceva  
mare.  
Ce se întâmplă prin aceasta? Sau ce se întâmplă dacă facem ceva mare din Oral  
Roberts sau Billy Graham?

Tot  
ceea ce vrem să facem, să facem spre și pentru Împărăția lui Dumnezeu și ceea  
ce se întâmplă să fie din inimă, pentru că prin aceasta este slăvit Dumnezeu.

Toate  
darurile și lucrurile acestea nu-l fac pe unul mai mare decât pe celălalt, ci  
ne duc la colaborare, la conlucrare pentru zidirea Trupului lui Hristos, ne  
adună într-un popor, poporul lui Dumnezeu. Dacă vedeți că cineva lucrează  
împotriva lucrării lui Dumnezeu, nu-i blestemați, ci dați-le pace! Cineva  
trebuie să lucreze și astfel. Așteptați numai până se întoarce Isus cu mare  
putere.

Noi  
vedem că, prin vorbirea lui, fiecare profet îl slăvea pe Dumnezeu și pe Mesia  
care urma să vină; când erau în Duhul, ei lucrau, vorbeau și trăiau la fel ca

Mesia. Și dacă așa s-a întâmplat în partea cealaltă a crucii de la Golgota, adică înainte de venirea Lui, cu cât mai mult ar trebui să fie așa după venirea Lui? Da, Duhul lui Mesia trebuie să lucreze în Biserică astfel încât să iasă în evidență lucrările și Viața Lui. De ce? Pentru că este Duhul lui Dumnezeu.

Deosebiți

duhul, dacă este de la Dumnezeu! Fiți atenți dacă lucrează ca El!

Dacă

se ridică

cineva împotriva voastră și vă împoașcă cu murdărie cu toate că sunteți nevinovați, și știți că sunteți nevinovați și că aveți Duhul lui Dumnezeu, încercați să nu vă despărțiți de ei! Nu lucrați murdar împotriva lor și nu-i blestemați! Mergeți pur și simplu înainte, cu conștiința împăcată că Dumnezeu v-a pus la probă ca să vadă cum reacționați. El trebuie s-o facă cumva.

Cu

câteva zile în urmă cred că eram în ținutul fratelui Fuller, când am întâlnit pe acel biciclist din Canada. Toți credeam că va pierde întrecerea pentru că era slăbănog și nu putea să meargă fără să țină ghidonul cu mâinile. Mie îmi plac oamenii care se țin cu ambele mâni de cruce și spun: „Eu nu am ce să vă dau. De cruce vreau să mă țin, Doamne. Nu sunt învățat și n-am nimic, dar lăsați-mă

să mă țin de ea și să mă orientez după ea.” Ca să câștige o bicicletă de o sută de dolari, bicicliștii trebuiau să meargă o anumită distanță pe o fâșie îngustă cât talpa piciorului.

Când

mergeau la cumpărături pentru mamele lor, acești băieți nici nu atingeau ghidoanele, nu erau obișnuiți să se țină cu mâinile de el, și astfel toți au ieșit de pe fâșia îngustă, impusă în concurs. Dar băiatul acesta ținea ghidonul cu ambele mâini și a ajuns la țintă fără să iasă de pe fâșie.

După concurs,  
toți ceilalți l-au întrebat:

„Cum de  
ai reușit?”

„Eu pot  
să vă spun unde este greșeala voastră, băieți”, a răspuns el. „Toți sunteți mai  
pricepuți decât mine, dar v-ați încurcat prin faptul că ați fost atenți să vă țineți  
echilibrul și astfel ați ieșit de pe fâșie. Dar eu nu a trebuit să fiu atent la  
echilibru, ci m-am uitat la țintă și astfel am reușit.”

Aceasta  
trebuie să facem și noi. Nu acordați atenție tuturor lucrurilor mici: „Acela a  
făcut aceasta, celălalt a făcut altceva”, ci aveți în vedere ținta și veți reuși.  
Hristos Se întoarce din nou. Fiți atenți la sfârșit și rămâneți statornici. Nu vă  
descurajați pentru ceea ce se întâmplă acum! Fiți atenți la sfârșit când veți  
da socoteală de viața voastră!

David  
nu s-a uitat la beniamitul acela schilod, care arunca murdărie peste el; nu l-a  
luat în seamă și nici nu i-a permis conducătorului său de oști să-i taie capul,  
ci i-a spus: „Dă-i pace, Dumnezeu i-a poruncit să mă înfurie. Dumnezeu i-a  
poruncit s-o facă, așa că, dă-i pace!”

David știa  
că într-o zi se va întoarce la putere și atunci va veni timpul și pentru  
beniamitul acela. Da, așa este! Biserica se va ridica în glorie!

Eu am  
fost trimis să mă rog pentru copiii Săi bolnavi, oriunde sunt ei și oricărei

biserici aparțin! Mai mult nu pot să fac. Eu încerc să mă rog pentru copiii Lui bolnavi, cu interesul să folosesc darul spre slava Lui. Din acest motiv nu am fost și nu sunt membru nicăieri. Aceasta este în ordine. Aș vrea să înțelegeți că Dumnezeu are creștini adevărați, copii ai Săi, în toate Bisericile, dar nu mi-a poruncit niciodată să mă preocup de ei.

Eu am fost trimis doar să mă rog pentru copiii Lui și să fac aceste lucruri spre slava Lui. „Cine va fi ales președinte? Cine va fi ales într-un post sau altul? Vom avea destulă ploaie?” Aceasta nu are nici o importanță! Trebuie să se întâmple ceva spre slava lui Dumnezeu, ceva ce aduce ordine în biserică, ceva prin care lucrează puterea lui Dumnezeu. Nu ca să-și facă cineva un nume, ci ca să fie descoperită slava lui Dumnezeu. Noi vedem că tot ce au prorocit profeții Vechiului Testament, s-a împlinit într-un tot, pentru că El era împlinirea Vechiului Testament. Pe Isus Hristos, care avea să vină, Îl așteptau toți profeții de la Adam la Maleahi. Fiecare profet vorbea de venirea Domnului. Fiecare își făcea partea lui pentru că era uns de Dumnezeu și nu putea să vorbească altceva.

Aș vrea să avem mai mult timp ca să vorbim despre aceasta. Lăsați-ne să privim câte ceva din ce au vestit profeții.

*„Iată, fecioara va rămânea însărcinată, va naște un fiu...” (Isaia 7.14). S-a împlinit? Desigur.*

*„Numele Lui va fi Emanuel... Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9.6). Exact aceasta a și fost: Părintele veșnicilor. „Și Tată să nu numiți pe nimeni de pe pământ, pentru că Unul singur este Tatăl vostru, Acela care este în ceruri.” (Matei 23.9).*

Să

mergem mai departe. *„El era zdrobit pentru păcatele noastre, străpuns pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănila Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5).

Bărbatul

care L-a biciuit pe Domnul Isus în sala de judecată a lui Pilat, nu a știut că Scriptura a spus că așa se va întâmpla... Preoții aceia nu au avut deosebirea Duhurilor și de aceea au strigat: *„Răstignește-L! Răstignește-L!”*

Când a atârnat

pe cruce și a strigat: *„Dumnezeu Meu, Dumnezeule Meu, pentru ce M-ai părăsit?”*, ei L-au batjocorit pentru că n-au avut deosebirea duhului.

Despre aceasta vorbește David în Psalmul 22.7: *„Își deschid gura, dau din*

*cap și zic...”* Ei făceau acest lucru fără să-și dea seama, la fel cum a

făcut acel schilod cu David. Vedeți, el credea că David este complet pe dos,

fiindcă nu era de acord cum conducea el împărăția. Nu înțelegea că Duhul lui

Dumnezeu lucra în David.

Într-o

astfel de situație să deosebim duhul unui om. Ce încearcă el să facă? Unde vrea

să ajungă? Indiferent la care grup aparține, indiferent dacă este alb, negru, sau

galben, sau oricum ar fi el. Fiți atenți ce vrea să facă pentru Împărăția lui

Dumnezeu. Chiar dacă are idei

complet diferite de ale noastre, cât timp vrea să facă ceva

pentru Împărăția lui Dumnezeu este în

ordine. Deosebiți aceasta în el. Dacă a fost pe dos, dar cinstit în inima lui,

după un timp Dumnezeu îi va da cunoașterea Adevărului. Dați-i pace și observați

doar ce vrea să facă.

La

moartea Sa pe cruce, El a rostit aceleași cuvinte pe care le-a vestit profetul:

*„Mi-au străpuns mâinile și picioarele.”* Aici s-a împlinit. Profeții au

avut dreptate. Ei vorbeau de parcă ar fi fost ei înșiși în cauză, dar pe cruce s-a descoperit adevărul. *„A fost în numărul celor fărădelege, mormântul Lui la un loc cu cel bogat.”*

*„El nu va lăsa sufletul Meu în locuința morților și nu va îngădui ca Preaiubitul Său să vadă putrezirea.”* Se pare că David ar fi fost acel sfânt, dar nu a fost el, ci Duhul lui Dumnezeu în David care striga aceasta. Vedeți, Duhul lui Dumnezeu în omul care rostea acele cuvinte.

Cineva ar fi putut spune: *„Auziți-l pe acest fățarnic bătrân!”* Nu a fost el, ci era Duhul lui Dumnezeu care striga din el. Vedeți, Duhul lui Dumnezeu Se face cunoscut. *„Eu nu pot lăsa sufletul Său în locuința morților, nici ca Preaiubitul Meu să vadă putrezirea.”*

Lăsați-mă să vă mai spun acest lucru, în timp ce ne apropiem de încheiere: Timpul nostru trece. Omul despre care scrie tot Vechiul Testament și despre care au vorbit toți profetii unși de Duhul lui Dumnezeu, s-a dovedit până la ultima literă împlinit! Această Persoană mare numită Fiul lui Dumnezeu, este cu siguranță în măsură să zidească biserica nou-testamentală. Credeți aceasta? El va avea un plan și va ști cum să zidească Biserica nou-testamentală.

În primul rând aș vrea să vă fac atenți la cuvintele din Matei 16.13-14:

*„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții Ilie, alții Ieremia, alții unul din proroci.”*

*Isus*

*a întrebat: „Dar voi, cine ziceți că sunt?” Simon Petru drept răspuns l-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”*

*Isus*

*i-a zis: „Ferice de tine Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.”*

*Și*

*Eu îți spun: „Tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (Matei 16.15-18).*

*Aceasta*

a spus El despre biserica Sa. Și acum fiți foarte atenți, iar dacă voi fi pe dos, Dumnezeu să mă ierte și voi la fel.

*Biserica*

catolică spune: „Această piatră este Petru, pe el a fost zidită biserica Lui!”, dar noi știm că acest lucru este pe dos. Penticostalii nu sunt de acord cu catolicii. Ei spun: „El în persoană a fost piatra pe care a zidit Dumnezeu biserica Lui.” Țin să vă spun că nici cu aceasta nu sunt de acord... Nici acesta nu este adevărul. A fost „descoperirea” prin Duhul a propriei Sale Persoane. Carne și sânge

înseamnă că n-ați învățat-o într-un seminar, oricât ar fi fost el de bun; n-ați învățat-o din învățătura vreunei

biserici oricât de bună ar părea ea. Aceasta este în ordine, dar „*nu carnea și sângele ți-a descoperit aceasta*”. Nu este nici un concept intelectual: cum se ține o cuvântare, cum trebuie să te apleci sau orice altă comportare specifică acestui pământ. Nu trebuie să fie un lucru mare. Este descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu. El a fost Cuvântul. „*La început a fost Cuvântul, și Cuvântul a fost cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1, 14).



Aceasta

este descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu. Duhul din Petru descoperea că El va fi descoperit ca Fiul lui Dumnezeu. Domnul slavei făcea cunoscută slava lui Dumnezeu.

„Pe

*această piatră, descoperire prin Duhul a Cuvântului, voi zidi Eu Biserica Mea.”*

Ce a

fost aceasta? Ungerea lui Dumnezeu care striga prin acești profeți. „*Prin Duhul Sfânt*”. „*Acesta este Fiul lui Dumnezeu.*” Aceeași Ungere venise peste soldatul roman după crucificarea Sa.

Vedeți

aceeași descoperire, același lucru? Recunoașteți aceasta? „*Nu carnea și sângele*”, nu o puteți învăța într-un seminar și apoi să dobândiți titluri. Aceasta este în ordine. Dacă mai avem timp, aș vrea să vă arăt ceva, dar nu acesta este lucrul cel mai important. Nu trebuie să le aveți, cu toate că ar fi un lucru bun. Rețineți numai atât și va fi suficient.

Poate

voi nu o acceptați, dar mie dați-mi voie să păstrez această descoperire. „*Nu carnea și sângele ți-a descoperit acest lucru.* N-ai învățat-o prin studii, n-ai învățat-o nici într-o denominațiune. Pare a fi bine să fii învățat sau să aparții unei organizații religioase, dar aceasta este numai o parte din tot. Oamenii se bazează prea mult pe a fi învățați undeva sau pe apartenența la o biserică, iar deosebirea Duhului o lasă deoparte.

„Nu

*carnea și sângele ți-a descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu care este în ceruri.”*

„Pe această

*piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”*

N-o vor putea birui. Ele vor lupta împotriva bisericii, dar nu o vor putea birui.

Acum fiți

atenți! Împotriva cui sunt porțile Locuinței morților? Sunt ele împotriva denominațiilor?

Nu. Ele nu sunt împotriva denominațiilor. Acestea sunt recunoscute de conducerea lumescă și religioasă. Lumea recunoaște toate denominațiile. Ca cetățeni americani, noi avem dreptul să formăm o denominație... Porțile Locuinței

morților nu sunt împotriva acestora. Ele sunt împotriva descoperirii prin Duhul: că Hristos este acum prezent aici și este Același ieri, azi și în veci. Împotriva acestui lucru sunt ele. „Porțile locuinței morților sunt împotriva, dar nu o vor birui.”

Acum aveți

descoperirea prin Duhul. Indiferent cine este el, cât timp are aceeași țință ca și mine, este fratele meu. Fie el păstor, diacon, proroc sau oricine ar fi, dacă Dumnezeu îl binecuvântează într-un fel sau altul, indiferent ce ar face, este fratele meu. Noi slujim aceleași Împărății. El clădește la aceeași lucrare ca și mine. Aceasta este deosebirea prin Duhul, descoperirea prin Duhul lui Dumnezeu.

Într-una

din serile trecute, am predicat undeva despre tema: „La început nu a fost așa.” Noi trebuie să ne întoarcem la început, ca să înțelegem corect tema de astăzi.

La

început Cain, care era un intelectual, a zidit clădirea unei biserici. Aceasta înseamnă că a zidit un altar pe care-și punea jertfa, se ruga, era cinstit, aducea jertfe de mulțumire, plătea zeciuială și în toate era la fel de religios

ca și Abel. Atunci nu exista nici o Biblie, dar Abel a știut prin descoperirea Duhului că nu fructele pământului au dat naștere păcatului, că ei nu au mâncat mere.

Vedeți,

descoperirea i-a spus că nu au fost mere și că nu din acest motiv au fost izgoniți din Eden. Viața păcătoasă a provocat despărțirea de Viață, de aceea, prin credință, el a jertfit un miel în locul său. Aceasta este descoperirea prin Duhul. Amin.

Descoperirea

lui Dumnezeu, descoperirea prin Duhul a venit peste el și i-a arătat că nu au fost fructe, nu au fost mere sau caise, prune sau pere. Descoperirea i-a arătat că a fost vorba de viață, de aceea a jertfit ceva viu și nu fructe. Fructele le puteți mânca, ele sunt rezultatul muncii voastre.

Ce puteți

face? „Voi zidi aceasta. Voi face aceasta sau voi sprijini aceasta sau cealaltă.” Unul a zidit un altar, iar celălalt a făcut la fel. Amândoi au zidit câte un altar. Aceasta a fost bine, dar depinde de adevărul descoperit prin Duhul, fiindcă Duhul lui Dumnezeu descoperă totul. „Pe această stâncă” pe care a murit Hristos, pe stâncă mântuirii, a murit și mielul lui Abel. Abel și-a pus mâna peste acest miel micuț a cărui lână albă a fost udată de sânge, când l-a junghiat cu piatra. Atunci nu exista lance sau cuțit. Săracul animal murea în timp ce sângele venea peste mâinile lui Abel. Ce ne spune aceasta? Că Mielul lui Dumnezeu va pătimi la fel când va fi refuzat de biserica Sa. Aceasta s-a întâmplat întocmai patru mii de ani mai târziu. El a fost numit Beelzebul, așa cum au vestit profeții. El spunea: „Ei sunt ca pereții văruiți care stau în drumul celorlalți.” Nu aveau nici o deosebire a Duhului și nu știau că El este Mielul lui Dumnezeu și că trebuia să fie așa, să se întâmple așa fiindcă El împlinea Cuvântul lui Dumnezeu.

În

Biserica umplută cu Duhul Sfânt se împlinește Cuvântul lui Dumnezeu. Aleluia!

În ziua  
de rusalii, Petru a zis:

*„Căci  
făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce  
sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul  
nostru.”*

(Fapte 2.39).

Aceiași  
profeți au spus prin inspirație și că va străluci Lumina de seară, că în timpul  
de har va fi o ploaie timpurie și una târzie. Ce este aceasta? Ploaia timpurie și  
curând va cădea și ploaia târzie. Una se întrepătrunde cu cealaltă și în ploaia târzie  
Duhul Sfânt va veni  
cu putere.

Învierea  
lui Hristos. Acum o aveți. Harul lui Dumnezeu. El a spus: *„Cum a fost în  
zilele lui Noe...”* Harul lui Dumnezeu a fost îngăduitor, și astăzi El este  
foarte îngăduitor. O, El adună laolaltă norul din timpurile trecute cu norul  
din timpurile noastre.

Ploaia  
timpurie a căzut prima dată, prima ploaie am avut-o, acum se apropie ploaia  
târzie, Estul și Vestul se vor întâlni.

Amândouă  
ploile cad în același timp. Se întâmplă vindecări dumnezeiești, iar Îngerul lui  
Dumnezeu descoperă tainele inimilor și lasă să se întâmple totul. Se pare că toți

copiii adevărați ai lui Dumnezeu înțeleg acest lucru. Duhul descoperea viziuni. Isus spunea că Biserica va fi zidită pe această temelie (descoperire).

Cineva

se poate ridica și să spună: „Noi suntem zidiți pe aceasta sau pe aceea.” Lăsați-ne să mergem puțin mai departe în Cuvânt, la ultima poruncă a Lui către Biserică: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*” (Marcu 16.15).

În

toată lumea. Cât de departe să ajungă? În toată lumea. La câți? La întreaga făptură. „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit.*” (Marcu 16.16). Nu Biserica, „EL” este un pronume care se referă la persoană; „EL”, adică cine va crede, el personal.

David

du Plesis a menționat că în Împărăția lui Dumnezeu nu există nepoți, ci numai fii. Dacă tatăl tău a fost pentecostal și tu vii la biserică numai pentru că el a venit aici, a primit Duhul Sfânt și te-a adus și pe tine ca nepot, ești pe dos. Dumnezeu trebuie să îți Se descopere ție.

Nici un

om nu poate să-L recunoască pe Isus dacă propria sa minte și știință nu admite că El este Hristosul. Nimeni nu poate recunoaște că Isus este Hristosul, decât dacă regretă că a păcătuit și se pocăiește.

Nimeni nu

poate recunoaște că Isus este Hristosul decât dacă Duhul Sfânt îi descoperă acest lucru. „*Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.*” (Marcu 16.18). Aceasta este descoperirea. Pe aceasta a zidit El Biserica Sa. Cine a făcut-o, Petru? Nu, nu, nu!

Dar cine??

Hristos spunea: „Descoperirea Duhului Sfânt  
o va aduce.”

*„Încă puțin  
timp și Eu vă voi părăsi. Dar  
voi ruga pe Tatăl să vă trimită  
un Mângâietor, pe Duhul Sfânt. Acesta vă va aminti lucrurile acestea.”* Este  
adevărat? Ce face El în această dimineață? Ce se va întâmpla? *„Vă va arăta toate  
lucrurile dinainte.”* Duhul Sfânt din zilele de pe urmă va lucra în Biserică.

Voi

spuneți: „Aleluia frate,  
aceasta este biserica mea.” Stai un moment! Isus spunea în Ioan 13.35: *„Prin  
aceasta vor cunoaște toți că  
sunteți ucenicii Mei:  
dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”*

Dacă luăm seama la acest adevăr  
descoperit prin Duhul, știm că lucrurile ajung la sfârșit și că Împărăția lui  
Dumnezeu este gata să vină.  
Aceasta este în concordanță cu ceea ce au spus prorocii. Corect.

Ce este

aceasta? Este adevărul biblic,  
divin descoperit. Eu îi iubesc pe frați  
indiferent la ce biserică merg,  
chiar dacă aparțin mișcării ploii târzii, timpurii, sau dacă nu aparțin nici uneia.  
Atâta  
timp cât aparțin Trupului lui Hristos și lucrează pentru El, nu pentru un scop  
personal: ca să câștige un renume pe acest pământ; ci o fac  
pentru Împărăția lui Dumnezeu și pentru slava venirii Lui, astfel  
ca apropiata Sa venire să fie descoperită și cunoscută, este

În ordine.

Acum să ne apropiem și să ne gândim: *„Pe această piatră voi zidi Biserica Mea.”*

Exact așa este. În Ioan

14.12, El spune: *„Cine va crede în Mine va face și*

*el lucrările pe care le fac Eu.”* Ce lucrări făcea El ca să Se facă singur cunoscut? Voi

vă

amintiți de Petru. Noi am

vorbit deja despre Filip și despre

femeia de la fântână... Atunci nu era prorocit pentru neamuri, ci era pentru timpul sfârșitului. El spunea: *„Cum era în zilele Sodomei, așa va fi când va veni Fiul omului.”*

Pentru lumea aceasta care nu înțelege nimic, descoperirea este un

secret pecetluit, dar voi dragi frați

și surori, nu sunteți copii ai întunericului și ai nopții, ci sunteți ai zilei, ai luminii, umblând în lumină,

precum este El lumină și aveți părtășie și dragoste între voi în timp ce Sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, vă curăță de toate păcatele.

Acum înțelegeți, robii Domnului?

În Marcu 16 scrie: *„Duceți-vă în toată*

*lumea.”* Aici vedem că El este Cel care zidește Biserica, iar ultima poruncă pe care a dat-o, este:

*„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți  
Evanghelia la orice făptură.*

*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit,  
dar cine nu va crede va fi osândit.”*

Fiți atenți la acest lucru. „*Cine va crede și se va boteza*”. El nu a spus în ce mod, dar noi ne cercetăm asupra acestui lucru. El spunea: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit.*”

Dacă străduința ta este pentru Împărăția lui Dumnezeu, atunci vino, frate! Noi înaintăm în același Duh. Și îți spun: dacă sunt eu pe dos se va vedea, și dacă tu ești pe dos și aceasta se va afla. Dacă inimile noastre, motivele și căutările noastre sunt îndreptate spre Împărăția lui Dumnezeu, se va afla.

Noi stăm acolo și arătăm spre Golgota. Nu este vorba despre mine sau despre ideile mele. Eu nu am nici un frate care mănâncă la fel de bucuros ca și mine prăjitura cu cireșe, dar totuși suntem frați. Niciunul din ei nu merge la fel de bucuros ca mine la vânătoare sau la pescuit, dar totuși suntem frați. Înțelegeți ce vreau să spun? Eu am părerile mele proprii, dar pentru aceasta el rămâne totuși fratele meu, tatăl lui este tatăl meu și familia lui este familia mea.

Acum ați înțeles? Patriarhii se deosebeau unul de altul, dar au avut același tată. Aceasta ar fi trebuit să atragă după sine o colaborare, dar ei l-au refuzat pe cel mai important, pentru că el era duhovnicesc.

Fraților, înțelegeți acest lucru? Vedeți despre ce vorbesc?

În timp ce mă apropii de încheiere: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu, vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi.*” Ce este aceasta? Descoperire dumnezeiască, duhovnicească.



*„...vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.”*

Așa ar trebui să fie Biserica Lui. Prorocii au vestit că Isus Hristos, va zidi o asemenea biserică. Noi vedem că Duhul Său coboară și proorocește că în zilele din urmă va face din nou aceste lucrări mărețe în mijlocul poporului Său.

Lăsați-mă să mai amintesc numai acest lucru.

Mai am aici o duzină de texte biblice, dar pentru acestea nu mai am timp. Observați acest lucru. Fiecare profet al lui Dumnezeu, născut cu adevărat din nou, predicator, învățător al școlii duminicale, apostol, misionar sau orice altcineva va fi, este atât de statornic în adâncul inimii lui, atât de umplut și de uns cu Duhul lui Dumnezeu, încât oricât ar fi de mare însărcinarea Sa, poate s-o îndeplinească.

Deci să învețe, să predice, să evanghelizeze, să aibă vedenii sau orice altceva. El o va face pentru Împărăția lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu va vorbi prin acest om și va vesti că aceasta este Împărăția lui Dumnezeu.

Văd aici și recunosc frați baptiști și pentecostali. Voi nu mai aparțineți bisericii baptiste. Și eu am fost odată baptist. Singura biserică la care am aparținut a fost biserica baptistă. Dar aceasta nu îmi mai stă în cale. Eu văd că Duhul lui Dumnezeu este cu voi și văd ce încercați să faceți. Părerea mea este că noi toți, indiferent de ce ramură baptistă sau pentecostală aparținem, ar trebui să încercăm să zidim la aceeași lucrare și să ne înțelegem ca frații.

Lăsați-ne să avem deosebirea Duhului.

În încheiere aş vrea să fac o ultimă precizare. Mulți din rândurile voastre sunt bolnavi și slabi și mulți au murit deja duhovnicește pentru că nu au deosebirea Trupului lui Hristos.

O, acest Trup bolnav pe care îl avem!

Dumnezeu să ne ajute să avem deosebirea dumnezeiască a descoperirii Împărăției lui Dumnezeu și inimile noastre să fie pline de dragostea care a fost revărsată prin Duhul Sfânt, astfel ca să putem deschide brațele larg și să spunem: „Noi suntem frați!” Înțelegeți ce vreau să spun? Iar dacă aveți un dar mic, nu-l folosiți pentru propriul interes, ci pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Lucrați toți împreună pentru ca lucrarea lui Isus Hristos să fie înălțată, fiindcă venirea Sa este aici. Credeți aceasta?

Îmi pare rău că v-am ținut atâta.

Fratele David va fi mânia aici ca să vă învețe din Scriptură. (Un frate vorbește în altă limbă. O soră dă interpretarea).

Înainte, soldați creștini!

Mărșăluind ca la război,

Cu crucea lui Isus mergând înainte;

Noi nu suntem împărțiți,

Toți într-un singur trup;

Una în nădejde și învățătură, Una în  
bunătate.

Înainte, soldați creștini! (credeți că  
sunteți soldați? Ridicați mâna).

Mărșăluind ca la război, (cu ce?)

Cu...  
(scopul nostru) Isus mergând înainte.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Păstorul  
vostru, acum...

**- Amin -**